

عنوان مقاله:

ارزیابی مخاطرات ناشی از تغییر اقلیم و افزایش سطح آب دریا بر صنعت پرورش میگو جنوب کشور

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی میگوی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

فریدون عوفی - سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، تهران

مهناز ربانی ها - سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، تهران

خسرو آیین جمشید - سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، پژوهشکده میگو کشور، بوشهر

خلاصه مقاله:

بر اساس گزارش منتشر شده در سال 2018، پیش بینی شده است که تا سال 2100 م.، سطح آب دریاها سالانه 10 میلیمتر افزایش خواهد داشت. دلیل اصلی این اتفاق همزمانی تأثیرات گرمایش کره زمین و تغییر اقلیم می باشد. در سال 2017 م. میزان ذوب یخهای قطبی تقریباً سه برابر میزان آن بین سالهای 1990 - 2010 بوده است و طی 25 سال گذشته روند رشد افزایش سطح دریا دو برابر شده است. تأثیرات افزایش سطح دریا در مناطق ساحلی ممکن است جنبه های بسیاری را شامل می شود از جمله تأثیرات در منابع آب، منابع کشاورزی و بهداشت در مناطق ساحلی. معمولاً پدیده های دیگر مانند تخریب، وجود آبخوانهای آب زیرزمینی و کشاورزی ساحلی، تأثیرات را تشدید می کنند. افزایش سطح آب دریاها باعث شده نگرانیهایی درباره سواحل ایجاد شود. در این میان جزایر و همچنین تاسیسات و سازه های ساحلی در معرض خطر قرار دارند و ممکن است به طور کامل ناپدید شوند. بطوریکه صنعت پرورش میگو و مزارع پرورشی به دلیل استقرار آنها در نزدیکی خط ساحل و یا در محدوده نوار ساحلی، تحت تأثیرات مستقیم فرآیند افزایش سطح تراز آب دریاها قرار خواهند داشت. اثرات منفی و مخاطرات ناشی از این پدیده بر صنعت پرورش میگو و صنایع شیلاتی وابسته از یک سو و چالش های اجتماعی - اقتصادی در سطح جامعه از سوی دیگر یک روند تدریجی و افزایشی می باشد که می بایست مورد توجه ویژه قرار گیرد. در این پژوهش که با استفاده از روش مفهومی و ادبیات نظری مبتنی بر مستندات آرشیوی و داده های استاندارد مدل شده و بومی سازی شده تنظیم گردیده است، شرایط جغرافیایی بیست سایت پرورش میگو فعال و نیمه فعال در محدوده چهار استان جنوب کشور بررسی و مخاطرات ناشی از افزایش سطح آب دریا بر صنعت پرورش میگو در الگو های پیش بینی در هفت سناریو (TOPEX, ERS, GFO, Envisat, Jason1-2-3) در دوره زمانی 2020 - 2100 و به تفکیک دو سیستم پرورش میگو (Mono / Poly Shrimp Culture) مورد ارزیابی اولیه قرار گرفته است. بر اساس نتایج اولیه این پژوهش، صنعت پرورش میگو در استان خوزستان و استان هرمزگان به ترتیب دارای بیشترین و کمترین ریسک خطر و آسیب پذیری فعالیت و توسعه آتی می باشد.

کلمات کلیدی:

تغییر اقلیم، افزایش سطح دریا، پرورش میگو، ارزیابی ریسک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/949804>

